

mig skulde være uovervindeligt, dersom Rigs-
 dagen efter Sagens nøie Overveelse maatte
 finde det rigtigt at sætte Magistraten istedet-
 for Bygningskommissionen, men jeg veed dog
 ikke rettere, end at Bygningskommissionen
 hidtil har udført sine Forretninger paa en
 fyldestgjørende Maade, og det er under saa-
 danne Omstændigheder altid en egen Sag
 uden tilstrækkelig Grund at ophæve en saadan
 Autoritet, for hvis blandede Sammensætning
 der ved saa kombinerede Forhold som de her-
 værende synes at være en ganske naturlig
 Grund. Man vil maasse sige, at det lige-
 fuldt staar den tekniske Borgmester frit for
 at indhente Stadsbygmesterens Erklæring eller
 deslige, men det vil dog let ses, at dette dog
 er noget Andet. Sagen faar herved en noget
 anden Behandling; der er dog i hele den for-
 beredende Overveelse, naar disse forskellige
 Elementer komme til en selvstændig og lige-
 berettiget Medvirkning, en noget større Garanti
 med Hensyn til Afgjørelsen af disse Sager,
 som ikke kunne siges at være rene erektive
 Foranstaltninger. Det er meget rigtigt, at
 man, hvor der er Spørgsmaal om den
 blotte Fuldbyrkelse af Beslutninger, i Al-
 mindelighed vil foretrække en enkelt Mand
 for et Kollegium, men det vil let ses, at ved
 Anvendelsen af en saadan Lov og navnlig
 ved Afgangen til at tilraade Dispensationer
 eller endog selv at indrømme saadanne Afvi-
 gelser, der er der et blandet Element tilstede,
 saa det ikke er mig klart, om man gjør Ret
 i at lægge Afgjørelsen udelukkende i en enkelt
 Borgmesters Haand. Det staar altsaa for
 mig, som om der ikke er tilstrækkelig Grund
 til at gjøre en Forandring i den nu be-
 staaende Tilstand, og det stiller sig endogsaa
 tvivlsomt for mig, om der, som man har paa-
 staaet, virkelig derved vil vindes en hurtigere
 Afgjørelse. Jeg vil tværtimod ikke sige, at dette
 Punkt for mig har nogen afgjørende Betyd-
 ning, og i alt Fald tror jeg, at der er al
 Grund til fremdeles at fastholde den Myndig-
 hed for Kongen, som gives i Kommunalloven,
 til, naar det maatte findes hensigtsmæssigt,
 ved kongelig Anordning at henlægge disse
 Sager under Magistraten. Dette er, som
 sagt, forbeholdt ved Loven af 1857, men

hidtil har man ikke fundet tilstrækkelig Grund
 dertil. Nu kunde man jo ved denne Lov hen-
 lægge dem under Magistraten, hvorved jo An-
 ledningen for Kongen til at foretage denne
 Forandring vilde bortfalde, eller man kunde
 sætte denne Bestemmelse i Loven, saa at alt-
 saa Bygningskommissionen vedblev at bestaa,
 uden at dens Forretninger kunde henlægges
 under Magistraten. Jeg har imidlertid ikke
 troet, at der var Dvsfordring for Regjeringen
 til at foreslaa nogen Forandring enten i den
 ene eller den anden Retning, og saaledes er
 Bygningskommissionen foreslaaet vedligeholdt,
 samtidig med at Bemyndigelsen for Regjering-
 en til, naar Omstændighederne tilraade det,
 gennem kongelig Anordning at iværksætte denne
 Forandring, er foreslaaet at skulle vedblive. —
 Derimod er det ganske i Overensstemmelse med
 Kommunalbestyrelsens Dnske, naar det er fore-
 slaaet, at Stadsbygmesteren fremtidigt ikke skal
 vælges af Kongen, men derimod paa kommunal
 Vis som kommunal Myndighed. — Jeg
 antager ikke, at det vil findes hensigtsmæssigt
 paa dette Punkt at fremhæve andre Detailler;
 det store Flertal af Bestemmelserne er natu-
 rligvis ligefrem Gjentagelse af den gjældende Ret.

Det andet lille Lovforslag, som jeg skal
 have den Ære at forelægge, er et Tillæg til
 den færdige Sagtlov. I den færdige Sagt-
 lov af 9de Februar 1854 § 10 bestemtes der:
 „Bil Noget have Fuglebjerg, Ur, Later eller
 andre Steder fredlyste, har han at anmeldte
 Saadant for Retten, som da aarligen paa
 Vaarthingene har at lyse Fred over de om-
 meldte Steder uden Udgift for Grundbesid-
 dderen, dog kun, hvor disse Steder forinden
 af kyndige og villige Mænd, som dertil,
 ligeledes uden Udgift for Grundbesidderen,
 udnævnes af Retten, ere erkjendte for hensigts-
 mæssige til Fredlysning“. Disse Bestem-
 melser ere, som det vil ses, meget korte, og
 Sagthinget indgav derfor forrige Aar et An-
 dragende, hvori det udtalte Dnsket om, at
 disse Bestemmelser maatte udvisses noget nær-
 mere ved Lov. I Genhold dertil blev et For-
 slag udarbejdet i Ministeriet og derefter fore-
 lagt det Sagthing, som saaledes i indværende
 Aar. Sagthinget fandt saa godt som i Alt
 — det var kun Redaktionsforslag, hvormed